

никъ-тъ кади всичкій-тъ храмъ и народъ въ него, — въ свои-тъ пѣснопѣнія воспоминава мирноносицы-тъ жены, кои-то посѣщали Господній-тъ гробъ и не нашли въ него Спаситель-тъ.

Именно ній слушае слѣдующи-тъ пѣснопѣнія:

По старо-български:

Благословенъ еси, Господи; научи мя оправданіємъ Твоимъ.

Ангельскій соборъ удивися, зря Тебе въ мертвыхъ вѣмлившася, смертную же, Спасе, крѣпость разоривша и съ собою Адама воздвижна и отъ ада вся свободиша.

Мироносицы жены съ мѣры пришедшия ко гробу Твоему, Спасе, рыдаху. Ангелъ же къ нимъ рече глаголя: что съ мертвыми живаю помышляете? Яко Богъ бо воскресе отъ гроба. и проч.

По ново-български:

Господи! Ты благословенъ си. Настави мя по твои-тъ законы.

Ангельскій-тъ соборъ удивися, като Тя видѣ, Спасителю, чѣ за едно съ мъртвы-тъ, а смъртяж-тъ силъ си разорилъ и со Себе Адама дигналъ и отъ ада всички освободилъ.

Дошли-тъ съ миро мирноносицы жены къмъ гробъ-тъ Твой, Спасе, плачехъ. но ангелъ имъ рече: за что вы съ мъртвы-тъ помишлявате живый-тъ? Онъ, какъ Богъ, възкресна отъ гробъ-тъ.

ЧИТАНЬЕ НА ЕВАНГЕЛІЕ-ТО. ИЗНАСЕНЬЕ-ТО МУ ВЪ СРЕДИ

ЦЕРКВѢ-ТЪ.

Господъ пощо възкресналъ, скоро ся явилъ на свои-тъ си послѣдователи. И святая църква, той часъ по пѣснопѣнія-та за мирноносицы-тъ жены съ прочитанье на едно възкресно Евангеліе възвѣщава на люде-то за едно отъ десять-тъ явленія предъ ученицы-тъ на възкресшій-тъ Господъ. Като ся прочете Евангеліе-то — вѣсть за възкресеніе-то, вразъ престоль-тъ какъ (вразъ каменный-тъ гробъ Господень) — на сѣщо-то възкресно мѣсто, Православна-та Църква заповѣдала да ся изважда Евангеліе-то въ средъ храмъ-тъ за благоговѣйно поклоненіе и цѣлованіе. Святая църква иска чтото, тѣй да речемъ, ній сами да съзърцаваме възкресеніе-то Господне и възкресшій-тъ Христосъ. Къмъ това и приканува насъ съ произнесеніе-то на пѣснѣж-тъ: Воскресеніе Христово видѣвше поклонимся Свѣтѣму Гдѣсподу Іисусу, Единѣму Безгрѣшному..... Пріидите вси вѣрніи, поклонимся свѣтѣму Христову Воскресенію. Се бо пріиде крестѣмъ радость всемѣу міру: и проч.

Спърва покланявхъ на Св. Евангеліе и цѣлувахъ го священникъ-тъ и діаконовъ-тъ, и послѣ въ присѣтствіе на священникъ-тъ, какъ ангелъ-тъ — вѣстникъ за възкресеніе-то, всич-